

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně: **L. Z.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23.11.2011, o **starobní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16.12.2010 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění

podmínek ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2007, neboť žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění.

Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky ze dne 12.1.2011 a požadovala započtení doby od 2.9.1981 do 27.9.1984, kdy pracovala mimo území Ukrajiny, ale měla pracovní smlouvu s Okresní vojenskou správou města Doněck. Tuto dobu však na žádost žalované ukrajinský nositel pojištění nepotvrdil a jelikož tuto dobu není možno hodnotit ani podle Dohody mezi Československou republikou a Ruskou federací, žalovaná tuto dobu žalobkyni zhodnotit pro nárok na starobní důchod nemohla, její námitky žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 16.12.2010.

Žalobkyně ve včas podané žalobě namítala, že je občankou Ukrajiny, avšak získala v České republice v roce 2003 trvalý pobyt a od té doby zde nadále bydlí. Od roku 1970 až do roku 1999 pracovala na území bývalého Svazu sovětských socialistických republik a po jeho rozpadu na území Ukrajiny. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že nezískala potřebnou dobu pojištění pro přiznání starobního důchodu. Namítala, že Ukrajina uznává nároky na důchod s přihlédnutím k získaným dobám pojištění všech nástupnických států po rozpadu SSSR podle Dohody o důchodovém zabezpečení mezi Společenstvím nezávislých států pod č. 997/107 ze dne 13.3.1992. Ukrajina by proto podle žalobkyně měla potvrdit doby pojištění získané za období Sovětského svazu nezávisle na tom, na kterém území ze států Společenství nezávislých států bylo získáno. Dále žalobkyně poukázala na Smlouvu mezi Ukrajinou a Českou republikou o sociálním zabezpečení ze dne 4.7.2001, která vstoupila v platnost k 1.4.2003 a podle jejíhož článku 2 odst. 3 je dohodnuto, že touto smlouvou nejsou dotčeny závazky smluvních stran, které pro ně vyplývají z mezinárodních smluvních dokumentů uzavřených se třetími státy. V době podání žádosti o důchod žalobkyně byla Česká republika vázána Dohodou mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 2.12.1959, která vstoupila v platnost dne 1.7.1960 pod č. 116/1960 Sb. Po rozpadu SSSR převzala práva a povinnosti Sovětského svazu Ruská federace. Žalobkyně žalované vytýkala, že nekontaktovala ruského nositele pojištění pro potvrzení doby pojištění jen proto, že není občankou ani jedné ze smluvních stran.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.

K nařízenému jednání soudu se žalobkyně nedostavila, ačkoliv k tomuto jednání byla řádně a včas předvolána, svou neúčast ani neomluvila a nepožádala o odročení jednání, a krajský soud proto v souladu s ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. jednal v její nepřítomnosti.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 23.11.2011 č.j. X a připojeným dávkovým spisem žalobkyně a poté dospěl k závěru, že žaloby není důvodná.

Z obsahu správního – dávkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že uplatnila prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku dne 26.7.2007. Podle této

žádosti požadovala žalobkyně, aby jí důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. byl přiznán od 1.9.2007. Podle přehledu o činnosti a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky uvedeného v žádosti o starobní důchod žalobkyně od 1.9.1968 do 24.7.1970 absolvovala průmyslovou školu strojnickou, od 1.9.1970 do 25.9.1973 měla pracovní poměr u Sportovního klubu Avantgard Doněck na Ukrajině, od 22.10.1973 do 18.8.1981 u společnosti Uhelná-doněcká rovněž v Doněcku na Ukrajině, od 2.9.1981 do 23.12.1987 pracovní poměr u Vojenských útvarů, od 24.12.1987 do 22.10.1990 pracovní poměr u společnosti Uhelná-doněcká, od 23.10.1990 do 22.1.1993 u Sportovního klubu Sergeje Bubka, od 11.2.1993 do 28.5.1999 u společnosti Konstanta, od 26.2.2003 byla vedena jako uchazečka o zaměstnání u Úřadu práce v Opavě a od 1.7.2007 do 31.8.2007 byla v pracovním poměru u Jednoty Opava. Dávkový spis obsahuje korespondenci žalované s ukrajinským nositelem pojištění se žádostí o potvrzení získaných dob pojištění na území Ukrajiny. Ukrajinský nositel pojištění potvrdil doby pojištění žalobkyně tak, jak jsou tyto doby v přehledu dob pojištění na osobním listu důchodového pojištění, tedy doba od 1.9.1968 do 24.6.1970, od 1.9.1970 do 25.9.1973, od 22.10.1973 do 18.8.1981, od 24.12.1987 do 22.10.1990 a od 23.10.1990 do 22.1.1993. Celková doba pojištění žalobkyně získaná jednak na území Ukrajiny a jednak na území České republiky činí 23 roků a 12 dnů. Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně tak nesplňovala základní podmínku nároku na starobní důchod podle ust. § 31 zákona o důchodovém pojištění, kterou je potřebná doba pojištění 25 let.

Zásadním žalobním bodem žalobkyně bylo to, že ji nebyla započtena do celkové doby pojištění doba pracovního poměru u shora uvedených vojenských útvarů. Jednalo se o dobu od 2.9.1981 do 27.9.1984, kterou jí ukrajinský nositel pojištění nepotvrdil. V tomto směru dávkový spis obsahuje překlad sdělení ukrajinského nositele pojištění (Penzijního fondu Ukrajiny), podle něhož bývalé vojenské útvary, které se nacházely v zahraničí byly podřízeny bezprostředně Ministerstvu obrany SSSR. Pracovní vztahy, které vznikaly v těchto vojenských útvarech, se řídily zákoníkem práce Ruské sovětské federativní socialistické republiky, o čemž svědčí záznamy v pracovním průkazu žalobkyně. Pracovní smlouvy se uzavíraly bezprostředně mezi vojenským útvarem a žalobkyní, v žádném případě mezi Krajským doněckým vojenským velitelstvím a žalobkyní. Vyplývá to z pracovního průkazu žalobkyně, kde figurují příkazy z vojenských útvarů. Ukrajinský nositel pojištění se proto domnívá, že potvrzení dob odpracovaných žalobkyní ve vojenských útvarech v zahraničí je v kompetenci Penzijního fondu Ruské federace.

Žalobkyně v žalobě ohledně nezapočtení shora uvedené doby pojištění poukázala na platnou Smlouvu mezi Ukrajinou a Českou republikou o sociálním zabezpečení ze dne 7.4.2001, podle které mimo jiné nejsou dotčeny závazky smluvních stran, které pro ně vyplývají z mezinárodních smluvních dokumentů uzavřených se třetími státy a na to, že v době podání žádosti o důchod byla Česká republika vázána Dohodou mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 2.12.1959, která vstoupila v platnost dne 1.7.1960 pod č. 116/1960 Sb. Žalobkyni lze přisvědčit, že podala žádost o přiznání starobního důchodu ještě v době platnosti této dohody (Dohoda mezi Českou republikou a Ruskou federací pozbyla platnost dne 31.12.2008). Do data ukončení zmíněné

dohody musejí být splněny podmínky nároku na důchod podle této dohody. Podle článku 2 této dohody občané jedné smluvní strany, kteří trvale bydlí na území druhé smluvní strany, jsou ve všech otázkách sociálního zabezpečení i pracovních vztahů postaveni plně na úroveň občanů této smluvní strany, pokud tato Dohoda nestanoví jinak. Započítávání dob zaměstnání při stanovení důchodu a jiných dávek řeší článek 4 téže dohody. Z článku 2 však vyplývá, že se Dohoda vztahuje jen na občany České republiky nebo Ruské federace, jakožto nástupnického státu bývalého Svazu sovětských socialistických republik na občany, kteří získali trvalý pobyt v České republice a splnili podmínky nároku na důchod podle českých právních předpisů se započtení dob pojištění potvrzených nositelem pojištění nástupnického státu. Žalobkyně však vždy byla a je státní občankou Ukrajiny. Dobu pojištění od 2.9.1981 do 27.9.1984 ukrajinský nositel pojištění odmítl potvrdit s tím, že se jedná o dobu pojištění získanou na území dnešní Ruské federace. Právě skutečnost, že žalobkyně není ani ruskou ani českou státní občankou nemůže žalovaná (jak ostatně poukazuje ve svém vyjádření k žalobě) s odkazem na výše uvedenou dohodu se obrátit se žádostí o potvrzení této doby pojištění na ruského nositele pojištění. Tuto možnost jí ani nedává žalobkyní zmíněná Dohoda o důchodovém zabezpečení mezi Společenstvím nezávislých států ze dne 13.3.1992.

Ze shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že žalobě žalobkyně nelze vyhovět, proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení neměla úspěch a žalovaná právo náhrady nákladů řízení nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 1. srpna 2013

JUDr. Petr Indráček
samosoudce